

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-01-06

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἰσχυρῶς - ἡμεῖς ἄξιον 259

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10594>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτομὴ Σ. ΜΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ 1890.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ἄς ἴδωμεν, λέγομεν, τὸ 1890. Ἄρα γε τὸ νέον τοῦτο ἔτος θὰ ἔχη τὴν συναίσθησιν νὰ μᾶς προικίσῃ μετὰ τὴν συναίσθησιν τῶν σφαλμάτων μας καὶ τὴν ὀρθὴν κατανοήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἁ δὲ γενέσθαι καὶ ὧν ἄνευ δὲν ὑφίσταται κοινωνία, δὲν προσδεύει λαὸς, δὲν εὐημερεῖ κοινότης; Ἄρα γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ πνεύσῃ ὑγιεινότερος ἀνεμος, θὰ ἐπικρατήσῃ φωτιστικώτερον πνεῦμα, ἀκτίς δὲ ἀληθοῦς φωτὸς θὰ δείξῃ τὸν ὁδόν, πρὸς τὰ φερόμεθα καὶ θὰ σπεύσωμεν νὰ εἰπώμεν σ τ ἦ θ ι ! εἰς τὸ ἀκατασχέτως πρὸς αὐτὸν ὁρμῶν κοινωνικὸν ἄρμα; Ἄρα γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γείνη ἀπόπειρα πρὸς ἀνόρθωσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς συγκρότησιν κοινωνιῶν ἀληθῶν, ἔχουσιν ἀρμοδίους ἀρχηγούς, σκεπτομένους, ἐνεργοῦντας καὶ προνοοῦντας περὶ παντὸς καλοῦ καὶ κοινωφελοῦς καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν παντὸς κοινοῦ ζητήματος ἐπιδιώκοντας; Ἀμφίβολον.

Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ διέθριον σύστημα τοῦ ν' ἀναμιγνύεται τις εἰς ὅλα, νὰ φωνάξῃ περὶ ὅλων, χωρὶς ὅμως νὰ σκεφθῇ καὶ ἰδιαιτέρως, ἢ νὰ μεριμνήσῃ, ἢ νὰ συνεργασθῇ πρὸς βελτίωσιν ἐνός. Τὰ πάντα ἐγκυκλοπαιδειακῶς διέρχονται πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, τὰ πάντα κατακρίνομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς μᾶς μέλει. Οἱ λαϊκοὶ δύνανται νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὰ ἱερατικά των καθήκοντα, καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ διδάσκωσιν εἰς τοὺς λαϊκοὺς τοὺς πολιτικούς νόμους; ὁ ὑποδηματοποιὸς κρίνει τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ὁ ναυτὸς τὸ ἔργον τοῦ ξυλουργοῦ. Γινόμεθα τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐιδιότητες δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁρισμένα ἔργα καὶ ὠρισμένα καθήκοντα καὶ ὠρισμένοι ἐκάστου κλάδου ἀρχηγοὶ καὶ ἰθύντορες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ. Ἰδοὺ τὸ μόνον αἷτιον δι' ὃ βασιλεύει τὸ χάος ἢ σύγχυσις ἢ ἀνοικονομησία, καὶ ἢ ἀναρχία.

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὅλοι φωνάζομεν ἀλλ' οὐδεὶς μεριμνᾷ. Ὁ λαὸς ρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς κληρικούς, οἱ κληρικοὶ λέγουσιν ὅτι πταίουν καὶ οἱ λαϊκοὶ καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ πρᾶγμα. Διατὶ ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱερέως τοῦ ἀφοῦ πταίει

καὶ ὁ λαὸς εἰς τοῦτο; Περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων φωνάζουν ἀμφότεροι. Ὁ λαὸς λέγει—πρέπει τοῦτο, πρέπει ἐκεῖνο.—ὁ Κληρὸς λέγει—ἀνάγκη τοῦτο, ἀνάγκη ἐκεῖνο.—Πρέπει νὰ καταβάλῃτε σεῖς—φωνάζουν οἱ μὲν.—πρέπει νὰ καταβάλῃτε καὶ σεῖς—φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειώνει τὸ ζήτημα καὶ ἀναπαύονται μακαρίως καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Ποῦθι θὰ εὐρεθῇ ἄρα γε νὰ διορίσῃ δι' ἕνασπον ζήτημα εἰδικούς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὸν ἔργον νὰ ᾔηεν ἢ διευθετήσῃς μόνου τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένου ζητήματος; Κράτος, χώρα, πολιτεία, ἢ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμιγνύονται ὅλοι εἰς ὅλα, δὲν ὑπάρχουν εἰδικότητες καὶ δὲν καταγίνεται ἕνασπος εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἐτάχθη, ρεπεῖ ἀναμφιβόλως πρὸς ὁδόν. Καὶ ὁ πλέον δὲ ἀδιάφορος θεατὴς καὶ ξένος ὅλως τῶν ὠφελειῶν ἢ τῶν ὀλέθρων τῆς τῆς αὐτῆς πολιτικῆς μας, ἀνριψῆ βλέμμα, θ' ἀνακαλύψῃ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλης ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ δυστυχίας, συνεπειᾶς τῆς ἐλεεινῆς ἐν πᾶσιν ἀναρχίας ἢ πολυαρχίας, ἧς ἕνεκα παραλύει πᾶν κοινωνικὸν ζήτημα.

Εἶπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὡς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιδικώμενον λιμένα πλοῖον ἄνευ πηδαλιούχου, ἀδύνατον νὰ προσδεύσῃ καὶ εὐημερήσῃ κοινωνία, τῆς ὁποίας αἱ ὑποθέσεις δὲν διευθύνονται ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν, πρὸς τοῦτο τεταγμένων. Εἶπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ κυριώτερα τῶν κοινωνικῶν μας ζητημάτων, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν, ἀδύνατον νὰ διευθετηθῶσι χωρὶς νὰ διορισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ. Οὕτω φρονοῦμεν ἡμεῖς, εὐχόμεθα δὲ, τὸ 1890 ἔτος, ἢ νὰ διαφεύσῃ ἡμᾶς, δηλαδὴ νὰ ἴδωμεν τὴν διαρρύθμισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων μας καὶ ἄνευ τοῦ σχηματισμοῦ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς, ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἡμᾶς δηλαδὴ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πράγματι ἀναγκαῖα ἢ τοιαύτη Ἐπιτροπὴ. Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὸ 1890.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ 1889 ΕΤΟΥΣ.

Μία ἐπισκόπησις τοῦ ἀφιπεύσαντος ἔτους εἶνε ἀναγκαῖα καθὸ συνήθης.
Τὸ 1889 ἔτος ἦτο κᾶπως στεῖρον εἰς τὰ πο-

λιτικά, φρουρουσῆς τῆς ἐνόπλου εἰρήνης. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους τοῦτου εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων, ἀλλὰ τσαχύτην εἶχον πεποιθήσιν εἰς ὅσα ἔλεγον, ὡσεὶ συγχρόνως ἐψήφισον μεγάλα ποσὰ πρὸς ἐξοπλισμούς. Ἐνοπλος λοιπὸν εἰρήνη εἶχε χαιρετίσῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους, ἢ αὐτὴ ἦτις καὶ τὸ ἀπεχαιρέτισεν ἤδη.—Περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου (18) ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὀπίρηκτο διαδόχου τῆς Αὐστρίας, γυναικὸς ἕνεκεν. Κατὰ Μάρτιον ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Μιλάνος παρητήθη τοῦ θρόνου χάριν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.—Κατὰ Ἀπρίλιον ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰς τὴν ἐθαυμάσθη ὡς ὀδοῦν τοῦ κόσμου θαῦμα ὁ πύργος Ἀίφελ.—Περιηγήσεις βασιλέων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἐγένοντο κατὰ Μάιον.—Ἡ βασιλόπους Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρει ἐξ Ἑλλάδος ἀπερχομένη εἰς τὸν νυμφίον τις καὶ προὔπεμπο μετὰ πομπῆς καὶ εὐχῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Ἐπίσης κατὰ Μάιον ἐγένετο ἐναρξὶς τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, ζητηθείσης τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ μερίδας τινὸς τῶν δυσηρεσημένων.—Τὴν 6 Μαΐου ἐπεδιβάζετο ἐκ Λάρνακος ἡ πρεσβεία κατευθυνομένη εἰς Ἀγγλίαν.—Κατὰ Σεπτέμβριον ὑπέσρεψεν ἡ βασίλισσα Ναθαλία εἰς Σερβίαν, παρ' ὀλίγον δὲ ἐγένετο περιπλοκάς ἐν Σερβίᾳ ἢ ἐπάνοδος τῆς.—Κατὰ Ὀκτώβριον (15) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ προσφιλοῦς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, Σοφίας, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη μετ' ἱεροτελεσιῶν ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ γωνίᾳ.—Τὰ κρητικά δεινούνται καὶ οἱ ἥρωικοὶ Κρήτες κακοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσρέυσαντος τουρκικοῦ χειμάρου.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ὑποσρέφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἴδια διὰ Κων)πόλεως.—Κατὰ Νοέμβριον καθήρθη δι' ἐπαναστάσεως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος, ὅστις καὶ ἀπεπέμφθη τῆς Βρασιλίας ἀφίχθεις εἰς Πορτογαλίαν ἐν Βρασιλίᾳ δὲ ἐκηρύχθη δημοκρατία.—Περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἀνεφύη ἕρις τις μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλίας περὶ τινος ἐκτάσεως τῆς δυσμικῆς Ἀφρικῆς, ἢν ἠθέλησε νὰ καταλάβῃ ἡ Πορτογαλία.—Ἐπίσης κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐπροίκισε καὶ ἡ Πύλη τὴν Κρήτην διὰ φερμανίου, ὅπερ κατετάραξε τὴν Εὐρώπην σύμπασαν.—Ἀρχομένου δ' ἤδη τοῦ νέου ἔτους ἐπανελήθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων αἱ εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις, πλὴν, ζοφερόν νεφάλον ἐν τῷ πολιτικῷ ὄριζοντι θεωρεῖται ἢ Κρήτη, ἢ τὴν τύχην τῆς ὁποίας, κατόπιν τοῦ περιβοήτου φερμανίου, ἐλπίζεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ διότι κατεκρίθη τοῦτο ὑπ' ὅλων τῶν Δυνάμεων.

Ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει παρέδωκε τὰ σκήπτρα τὸ ἐκπνεύσαν ἔτος εἰς τὸ ἀρξάμενον, ὅπερ ἀγνώστον τί κομίζει ἡμῖν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δια τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ ἑβδόμον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Πεποιθότες εἰς τὰς ἠθικάς καὶ ὑλικὰς ὑποστηρίξεις τῶν, ὑφ' ὧν εὐνοεῖται τὸ ταπεινὸν φύλλον μας, εἰτερογόμεθα μετὰ θάρρους εἰς νέον ἔτος· ἡ μόνη δ' εὐχὴ καὶ προσπάθειά μας εἶνε νὰ τηρήσωμεν τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν, τὴν αὐτὴν ν' ἀκολουθῶμεν ἐλευθερίαν, τὸ αὐτὸ σύστημα, καὶ μεγαλειτέραν νὰ καταβάλωμεν προσπάθειαν περὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου καθ' ἑλπίαν καὶ περὶ τὴν ἐντελεστέραν ὡς οἶόν τε ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀκανθῶδους καὶ λεπτοῦ καθήκοντός μας. Ἄλλ' ἐπίσης εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν συναισθανθῶσι τὸ ἀδικον τοῦ νὰ δέχωνται ὀλόκληρον ἔτος τὸ φύλλον, νὰ ὑφιστάμεθα δαπάνας τυπωτικάς, πρὸς βελτίωσιν τοῦ φύλλου καὶ ταχυδρομικὰς καὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ ἐννοῶσι νὰ πληρῶνσι τὴν γλίσγραν συνδρομῆν των. Ἡ συνδρομὴ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι εἶνε προπληρωτέα.

* *

Ὅτε προχθὲς ἐγράφομεν ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπισκεφθῆ καὶ ἡμᾶς ἡ Ἰνφλουέντζα, δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι τὴν ἐπιούσαν θὰ ἠκούομεν τόσον πολλὰ κρούσματα. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν ἦτο θανατηφόρος ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπέζων. 100—200 ἄνθρωποι εἰς Λεμησσόν. Οὐδεμία οἰκία ἔμενεν ἀπρόσβλητος, οὐδεὶς σχεδὸν ἔμενεν ἀσχετίστος μετὰ τὴν Κυρίαν αὐτὴν. Εὐτυχῶς μέχρι σήμερον οὐδὲν συνέβη ἀπευκταῖον ἐκ ταύτης, ἐλπίζομεν δὲ καὶ νὰ μὴ ἀναγράψωμεν τοιοῦτον.

Ὁ κοινὸς λαὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ ἴδιον ὄνομα. «Μᾶς ἐπῆρασεν ἡ Φλουρέντζα» ἀκούει τις δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

* *

Ἐν τῷ χωρίῳ Πισσουρίῳ κλέπτῃς εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐκεῖ εὐρισκομένου πρὸς φόρτωσιν χαρουπιῶν συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Μορίδης καὶ κρυβείς, ἐπερίμενον αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐξ ἄλλης οἰκίας καὶ ἀφοῦ κατακλιθῆ νὰ ἀρπάσῃ τὰ χρήματα, ἅτινα πάντοτε μετ' ἑαυτοῦ ἔφερον ὁ κ. Μορίδης καὶ νὰ φύγῃ. Ἄλλ' εὐτυχῶς ὁ κ. Μορίδης, παθῶν ἀπὸ γαλαῶς, αἰτίνες εἶχον ἄλλοτε κρυβῆ ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ δωματίῳ του καὶ τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν, συνείθισε πρὶν κατακλινεῖται νὰ ἐξετάσῃ καλῶς μήπως ὀπισθεν ἢ κάτωθεν τῶν ἐπίπλων ἐχώσθη γαλῆ τις. Ἐπιστρέφει λοιπὸν λίαν ἀργὰ εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ προβαίνει εἰς τὴν συνήθη ἔρευναν, ὅτε ἀνακαλύπτει ὅτι ὑπὸ κλίνην τινὰ εὐρίσκεται ἄνθρωπος. Τὸν φωνάζει πλὴν δὲν ἀπαντᾷ· ἐξέρχεται λοιπὸν, δένει ἐξωθεν τοὺς κρίκους τῆς θύρας

καὶ καλεῖ καὶ ἄλλους εἰς βοήθειάν του. Ὁ κλέπτῃς ἔσωθεν ἀσφαλίζει τὴν θύραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐξέρχεται καὶ κατορθοῖ ὁ κ. Μορίδης νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, αἰτίνες καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν φυλακὴν. Ἰδοὺ μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γαλῆ γίνεται αἴτιον νὰ σωθῆ ἀπὸ μιᾶς κλοπῆς, ἴσως δὲ καὶ θανάτου ὁ ἄνθρωπος, διότι ὁ κλέπτῃς ἐκράζει καὶ μάχαιραν.

Ἐκφορτωτικά, ὀηλωτικά (μανφέστα, ὀρδῖνα) καὶ φορτωτικά εὐρίσκονται τετυπωμένα ἐπὶ λαμπροῦ καὶ παχέος χαρτοῦ ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγξος». Ἐπίσης ἐκτυποῦνται μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας γραμμάτια παντὸς εἶδους, ἐνοικιαστήρια μετ' ὅλων τῶν νομικῶν ὀρων, ἐπικεφαλίδες, ἐπισκεπτήρια κ. λ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκатаβατικάς.

* *

Ἡ Ἰμφλουέντζα κατώρθωσεν ὥστε τὸ θέατρόν μας νὰ ἦνε κενὸν κατὰ τὰς παραστάσεις. Εἰς τὸ τὴν ἐσπέραν ὅμως ταύτην διδαχθῆσόμενον πατριωτικὸν δράμα «Ἄρματωλοὶ καὶ κλέφται» ἐλπίζεται ὅτι θὰ συρρεύσῃ πολλοί.

* *

Ὀλίγαι βροχαὶ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐγλύκαναν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐβοήθησαν σπουδαίως τὴν βλάστησιν, ἥτις ἐκωλύθη ὡς ἐκ τοῦ φύχους καὶ τῶν παγετῶν.

* *

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἡ Α. Π. ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἀπέρχεται εἰς Λάρνακα διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ καιρὸς.

* *

Καὶ ἕτερα κλοπὴ διεπράχθη ἐν τῇ Μητροπόλει ἐνταῦθα. Ἄγνωστος καὶ εἰς ἄγνωστον ὄραν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ κιβωτίου τοῦ πανοσιωτ. Ἐξάρχου τῆς Μητροπόλεως περὶ τὰς 32 λίρας ἀγγλικὰς. Ἡ κλοπὴ ἐγνώσθη χθὲς τὴν πρωΐαν, ἐγένετο δὲ ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν.

* *

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἀξιότιμοι Πολῖται τῆς πόλεως Λεμησσοῦ, ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7ην Ἰανουαρίου, τὴν 2 ὥρ. μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου Ἀγ. Νάπας, ὅπου ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου θέλει ἀνακοινώσῃ τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν θρόνον τὸν Κιτιέων.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως τῆ 5ῃ Ἰανουαρίου 1890.

* *

Ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω ἀντίγραφον ἐγκυκλίου τοῦ ἀρχιεπιστοῦ πρὸς τοὺς διοικητὰς τῆς νήσου.

Κύριε Διοικητὰ τῆς Ἐπαρχίας...

Ἀναφορικῶς τῆς ἀποφασιστικῆς 3 Ἰανουαρίου 1888 ἐγκυκλίου μου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληρορορήσω ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ ἀλλαγῆς εἰς τὴν νομισματοκυκλοφορίαν, ἥτις θὰ σταματήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ταλλήρων Μαρίας Θερεσίας καὶ Κελονάτων, πενταρίων καὶ ἑξήριων καὶ ἐν γένει τῶν γαλκίνων νομισμάτων, πιθανὸν δὲ νὰ καταβληθῆ προσπάθεια ὅπως εἰσάχθῃσι ταῦτα εἰς Κύπρον.

Ἔσεται ὅθεν καθήκόν σας νὰ προειδοποιηθῆτε τοὺς ταμίαις, εἰσπρακτοράς καὶ ἐν γένει τοὺς χωρικοὺς ὅπως λάβωσι λίαν αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῆς λήψεως νομισμάτων, ὧν ἡ κυκλοφορία δὲν ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ, τὰ δὲ μέτρα ταῦτα δέον νὰ ληφθῶσι ἀμέσως.

(ὑπογ.) I. A. ΣΟΥΤΕΓΧΑΜ

ἀρχιλογοιστής.

* *

Ὁ πρῶτον ἀρμοστής τῆς Κύπρου Σὶρ Βιδδωλφ γράφει ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὅτι, μετὰ πολλὰ ἔτη ἀφορα ἡ ἐφετεινὴ πλουσία ἐσοδεία τῆς Κύπρου ὑπισχνεῖται ἐπάνοδον τῆς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εὐημερίας, ἐπιτρέπει δὲ τῇ κυβερνήτῃ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεσβέσθη ἐντελῶς τὸ πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων γρέος.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βιδδωλφ λαβὼν ἀφορμὴν, ἔγραψε μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὁ Ἰέλβερωτ. «Ἡ Κύπρος ἀνοίγει εὐρὴν στάδιον εἰς ἐπασχολῆσιν κεφαλῶν πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς δ' αὐτῆς θέσεως θὰ καθίστατο ταχέως εὐημεροῦν τμήμα τοῦ κράτους. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ κεφάλαια μένουσιν ἀδρανῆ, θὰ ἠδύναντο δὲ νὰ ἐπασχοληθῶσιν ἐπικερδῶς ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἐξαιρετός τῆς Κύπρου εἶνος χρήζει μόνον συστηματικῆς καὶ βελτιονομικῆς κατασκευῆς. ἵνα καταρῆ περίφημος. Καὶ τα σιτηρὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐν γένει τὸ ἔδαφος εἶνε παραγωγικώτατον ἄλλ' αἱ βιομηχανίαι τῆς νήσου χρῆζουσιν ἀναπτύξεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σὶρ Βιδδωλφ δὲν ἐγράφη ἐπὶ ματαίῳ».

* *

Τελουμένων κατ' οἶκον αὐριον Κυριακῆ τῆ 3 μ. μ. ὡς τῶν γάμων τῆς

ΑΜΑΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

καὶ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΗ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσθε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας. —

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

* *

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ τὸ ποταμοῦ Γερασόγιας καὶ ποταμοῦ Μονῆς ἀπωλέσθη δέμα ἐκ διαφόρων λευκῶν φορεμάτων, καὶ τινῶν ἄλλων, 20—25 τεμαχίων, καὶ ἐξ 100 δρ. λουλακίου, καὶ τινῶν βιβλίων καὶ δύο ἐπιστολῶν διευθυνομένων οὕτω πως: Κεν Χριστοφῆν παπᾶ Χαραλάμπου καὶ Παναγῆν χ' Παναγῆ εἰς Χερροκωιτῆν. Παρακαλεῖται λοιπὸν θερμῶς ὁ εὐρῶν αὐτὰ νὰ τὰ φέρῃ πρὸς με καὶ θ' ἀνταμείψω αὐτὸν ἐπαξίως.

Λεμησσοῦ 5 Ἰανουαρίου 1890.

Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

ΛΑΡΝΑΞ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὄραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Α. Βοντιτζιάνου μετὰ τῆς εὐημένης Δε-

σπαρμένης Αρετής Ν. Γεωργιάδου, ὡν παλαιότερον ἦσαν ὁ ἐκ Λεμεσοῦ ἀξιότ. κ. Γ. Ρωσσίδης μετὰ τῆς πενήθεράς αὐτοῦ εὐγενεστάτης κ. Αἰγυρίδας Ζ. Περσίδου καὶ ὁ ἀξιότ. κ. Διόφαντος (Θ.)...

Τὸ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κούρτη ἐκ Γαλαξειδίου πλαιαρχούμενον Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀνόματι «ἄγιος Νικόλαος» ἐξώκυλε εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ ἁγίου Σεργίου. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐσώθη.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Μὴ χειροτέρα! Ἄλλοτε ἠκούσαμεν τοὺς φραγμασιόλους καὶ τοὺς ἐθειροῦσάμεν ἀντιχριστοὺς, ὅταν δὲ μᾶς ἔλεγον ὅτι ὁ δεῖνα εἶνε μασσόνας ὀλίγον ἐδίπε γὰ κάμνομεν καὶ τὸν σταυρὸν μας. Τώρα ἠρώθημεν γὰ βλέπωμεν καθ' ἐκάστην τοιοῦτον...

Εἰς περίεργος.

Σ. Σ. Ὅτι ὁ μασσωσιώνας εἶνε μὴ ἀπλή Ἐταιρία σκοπὸν ἔχουσα τὸ καλὸν ὑπὸ τε μερικῆν καὶ γενικῆν ἐτοίμην, καὶ ὅτι οὐδόπως ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐτηροῦζει τὴν...

Βαρύσια 4)16 Ἰανουαρίου 1890.

Τὸ ἐσπέρασ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν Ἰην τοῦ νέου ἔτους ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ὁ πρὸ ἡμερῶν μελετώμενος ὑπεργενετικὸς χορὸς ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν κατιστημάτων. Ἡ Αἴθουσα ἦτο λιμιτρῶς φωταγωγημένη καὶ κεκοσμημένη...

Π.

Ἀστρομερίτης τῆ 1ῆ Ἰανουαρίου 1890.

Τὴν νύκτα τῆς 21ης λήξαντος περὶ τὸ μεσοῦνυκτιον συνέβη ἐνταῦθα πυρκαϊά, ἣτις παρ' ὀλίγον γὰ προξενήση ἀνυπολογίστους ζημίας. Βέβηλος χεῖρ ἐβάλει πῦρ εἰς τὸν παρὰ τὸ χωρίον γράκτην τοῦ Σολομῶντος Χ'...

σίας, δι' οὗ ἠιέρθησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων καὶ ἀπέθανον τὸ πῦρ. Φαντασθῆτε φίλοι ἀγαπητοὶ τὴν θηριώδη τὴν ἀνθρωποτομῶν ἐκείτων, τῶν μοιρῆν μόνον ἀνθρώπου ἐχόντων, κατερχομένων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀντεκδικήσεως καὶ μετερχομένων τοιαῦτα ἀσέβη ἔργα...

N. Π.

Ἐπίκουρος ἦν καὶ πάλιν ἀνακρίνεται μετὰ πύροδο πολλοῦ χρόνου, ὁ διδάσκαλος ΠΕΡΩΝ καὶ Α. Ἰερειδῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν γραφομένων μας εἶπε ὁ δημοσιογραφικὸς ἀπλῶς πῶτος καθιστᾷ γινώσκην πολλῶν τῶν σχολαστικῶν...

«Ὁ Κύριος πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι (γράφει) ὑπ' ὄψιν ἔχων σύντομον μου διατριβὴν μνημονεύουσαν τὸν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Περῶν ἀνακριδῶς χορηγηθέντα λέοντα.» Μνημονεύουσαν τὸν λέοντα ἐξείρεται—«Τὸν χορηγηθέντα ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ.» Λαμπρὰ—«Ἀνακριδῶς χορηγηθέντα» ἐξείρεται. Ὡς γράφωμεν «ἀνακριδῶς δημοσιεύεσθαι» ἢ «ἀνακριδῶς διαδοῦσθαι», διακρί τὰς γὰ μὴ γράψωμεν καὶ «ἀνακριδῶς χορηγηθέντα» ἢ «ἀνακριδῶς πωληθέντα»... «Παρθεναγωγείῳ Περῶν» καὶ ἀλλοῦ «τοῦ ἐν Πέτρᾳ Παρθεναγωγείου» καὶ «Πέτρᾳ τῆ 17 Δεκ.» κλ. Δὲν ἀρέσκειται ὁ φίλος Ἰερειδῆς εἰς τὸ ἔξω χωρικισμῶ Πέρᾳ Περῶν, ὡς τὸ καλεῖ ὁ ἀμαθὴς λάος, δὲν ἠδυνήθη γὰ ἐννοήθη τὴν ὀρθὴν ὀνομασίαν τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἀρέσει το μωρικῶν λογιωτατισμοῦ Πέρᾳ Περῶν καὶ Πέρᾳ (!) καὶ Περικίον. Περίεργον εἶνε ὅτι ἀπὸ γράφει ἐν, δικτικῆν «Πέρᾳ» γὰ μὴ γράφῃ καὶ ἐν ὀνομ. «Πέρᾳ.» Φοβούμενος φιλῆται μὴ λάθῃ πέρᾳς ἢ ἐκχυσις τοῦ Ἀττικισμοῦ—«Ἐδημοσίευσεν μικρὴν τινα μονογραφίαν, ἀποστάτας αὐτὴν ἐκ τῆς διατριβῆς μου.» Αἱ συνήθειαι ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ λέξεις διατριβῆ, ἄρθρον, πραγματεία, ἀνταπόκρισις, ἐπίδησις, χρονικὰ κλ. πρὸς τὴν κάμωσιν θέσιν καὶ εἰς τὴν νέαν συνάδελφον τῶν τῆν μονογραφίαν καὶ γὰ μὴ φοβῶνται τὴν μονομασίαν τῆς.—«Τούτο ποῖον» ὁ πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι ἔπεισε, φάνεται, ἐκυτόν καθ' ὀλοκληρίαν ὅτι πληρέστατα ἐπέτυχε, καταφυγὸν εἰς τὸ ἀποκαλεῖν με ψευδῶμενον ἐν ἐπιγνώσει καὶ παραλαλοῦντα, δίκαιον ὑπολαβάνω.» (!!) «Τούτο ποῖον, ἔπεισεν ἐκυτόν, δίκαιον, ὑπολαβάνω.» Φίνα. Σὰς βεβαίω κ. Ἰερειδῆ, ἔπεισε ἤδη ἐμαυτὸν καθ' ὀλοκληρίαν ὅτι εὐχὴ ἐν ἐπιγνώσει ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ ψεύδεσθα καὶ παραλαλεῖτε.—«Ὁ ἀνευρεθεὶς «πελώριος λέων» ἀνευρέθη εὐχὴ ἐν τῷ Πολιτικῷ ὡς διατείνεσαι. (Ἡμεῖς γράψαντες πρῶτον περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Ταμασοῦ νῦν δὲ Πολιτικῶν ἐγράφομεν ὅτι παρ' αὐτῶν εὐρέθησαν αἱ ἀρχαιοτάτες, καὶ Πολιτικὸν δὲ καὶ Πέρᾳ εὐρίσκονται ἀπέναντι ἀλλήλων. Δὲν εἶνε λοιπὸν διαστροφή αὕτη ἐν ἐπιγνώσει ἀπὸ ἀνωτέρω ἡμολογεῖται ὅτι «παρὰ τὸ Πολιτικὸν» ἐγράψαμεν) ἀλλ' ἐξήκοντα βήματα νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθεναγωγείου.» Ἀπὸ λοιπὸν δὲν εἶνε λέων, διακρί λέγετε ὅτι δὲν εἶνε ἐκεῖ ὅπου εὐρέθη ἀλλ' ἐδῶ;—«Ὁ ποταμὸς Κύριε δὲν ἴσχυσε κατ' αὐτοῦ (τοῦ λέοντος) .. διότι ἡ ἀκατέρηστος πέτρα εἶνε ὑψηλότερα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ βαρύτερα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ πολλῶν ὀμοῦ ἀνθρώπων.» Ὡστε ἡ πέτρα αὕτη δὲν εὐρέθη δι' ἀνασκαφῆς ὑπὸ τὴν γῆν, ἀλλ' εἰς τὰ ἀυπερνεφαλα γῆν διότι τότε πῶς ἐστάθη τόσον ὕψηλά;—Ἐν τέλει ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ κ. Ἰερειδῆς διὰ γὰ ἀποδείξῃ πέτραν τὸν λέοντα, «δὲν εἶνε χρεῖς λόγων ἀλλὰ ἔργων» λέγει, ἐνοῶν ἔργον τὸ ὅτι καθ' ἐκάστην βλέπει λέγει, ξημέρωμα τὴν πέτραν ἐκείνην, ἀκολούθως μᾶς ποιεῖ γνωστὸν ὅτι εἶνε μέσχος τῆς ἐταιρίας ἐκείνης τῶν ἀνασκαπτῶν καὶ «Αἰδῶς λοιπὸν Κύριε ἀνασκαφεῖ. Μὰ τί διάβολον! Τόση διαζευξις μετὰ τὴν γραμματικὴν πάγει καλὰ ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν λογικὴν».

Ἀπορρομὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης σφαλέρᾳ ἰδέα ὅτι οἱ Μασσῶνοι εἶνε ἀθηρητικοὶ, ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τινος περιοδικοῦ τὰ κατωτέρω περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης Ἐταιρίας.

ΠΕΡΙ ΦΡΑΜΜΑΣΟΝΩΝ (Franc-maçons)

Ἡ ἐταιρία τῶν Φραμματοῶν θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχαιοτέρων τῶν τῆς ἐρηλίου ἐταιριῶν. Πολλὰς δὲ καὶ διαφόρους ὑπέστη περιπετείας κατὰ διαφόρους καιροὺς, μάλιστα διωκομένη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ὡς δῆθεν ὑποκακίστα τὰ βίαια τῶν ἐπικρατουσῶν θρησκειῶν καὶ αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἀλλὰ μ' ἔλας τὰς καταδρομὰς ταύτας διατηρεῖται ἐτι καὶ νῦν ἀμικλῶσα, καὶ τὸ περίεργον ἐτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της μέχρι τούδε διατηρεῖ σχεδὸν ἀναλλοκίτους τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ ἐθιμοθεσίας.

Ὁ Λεονάρδος καὶ ἄλλοι τινες, εὐρίσκοντες ὁμοιότητά τινα μεταξὺ τῶν μακονικῶν ἐθιμοθεσιῶν καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἰσιδος καὶ Ἐλευσίνος, ὑπέλαβον τὴν ἐταιρίαν ταύτην ὡς ἀπύχισμα τῆς τῶν γυμνοσοφιστῶν φιλοσοφίας ἀλλὰ δὲ, ὡς ὁ Αὐλάνδος, καὶ τοι μὴ ἀρνούμενοι τὴν ὁμοιότητα ταύτην, φρονούσιν ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τινος ἐταιρικῆς ἢ σωματικῆς πρακτικῶν τινῶν τεκτόνων, εὐ τὴν σύστασιν ἀναφέρει ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Η'. ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ὅτε ἐταιρία τις ἀρχιτεκτόνων καὶ τεκτόνων, ἐγκαταλίπουσα τὴν Γαλλίαν, μετέβη καὶ ἀποκατεστάθη εἰς Ἀγγλίαν. Ὑπάρχουσι καὶ τινες δι' ἡμετέρας ἐπίσης ὅτι ἡ ἐταιρία αὕτη ἐσύστηθη κατὰ πρῶτον ἐν Αὐθίνῳ ἀπὸ τοῦ περιφήμου Κρομβέλου ἐν ἔτει 1648 ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ὀλιγὸς ἐσφαλμένη, διότι εἶνε βεβαίον ὅτι ἐν 1. αἰῶνα ἡ τῶν Μασσῶν ἐταιρία οὐ μόνον ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοσαύτης τιμῆς ἀπέλαυεν, ὥς ὁ ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέως Ἀλδερνίου πρίγκιψ Ἐδουίνος ἐξηλέχθη πρόεδρος αὐτῆς. Εἶνε ὡσαύτως βεβαίον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1277, ὅτε ὠκοδομεῖτο ὁ περίφημος τοῦ Στρασβούργου ναὸς διέσθην τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐταιρία, ἣτις εἶχεν ἰδιαίτερον κανονισμὸν κατὰ τὸν σκεπτικὸν καὶ τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ ἀλλὰς τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς ἄλλα κράτη ἐδρευούσας ἐταιρίας. Ἀλλὰ ἡ τῶν κυρίως λεγομένων Μασσῶν τῶν καὶ μέχρι τούδε ὑπαρχόντων εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, εἶτε λαθραίως εἰς διάφορα τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἄλλων μερῶν κράτη, ἐγνωρίσθη ἰδίως, καὶ μάλιστα ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸν 14. αἰῶνα, ὅτε ὅλοι οἱ λόρδοι καὶ μεγαγενεὲς ἤσαν μέλη τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἣτις ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητος Ἐρρίκου τοῦ Στ'. κατηργήθη δια βουλευμάτων τοῦ Παρλαμεντοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἐρρίκος μὲν ἀναβὰς τὸν θρόνον ἠμέρωσε τὸ βούλευμα, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τῆς ἐταιρίας, κατεργάσθη μέλος αὐτῆς, καὶ, ὡς λέγουσι, συνέταξεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπὸ τοῦ Λοκίου ἐκδοθεῖσαν καὶ σχολιασθεῖσαν κατὰ τὴν τῶν Μασσῶν. Τῷ 1500 ἔπει τὸ τάγμα ταῦτο διατέλει ὑπὸ τὴν διέσθην τῶν ἰπποτῶν τῆς Ρόδου, εἶτα δὲ τῆς Μελίτης εἶχε λαμπρὰν λέσχην (LOGE) καὶ ἐξέδωκε τοὺς κανονισμοὺς τοῦ (CEREMONIES RELIGIEUSES, TOM. X.) Τῷ 1502 Ἐρρίκος ὁ Η'. βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐκνήρυθη προστάτης τῆς ἐταιρίας καὶ ἐσύστησεν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀνακτόροις τὴν λέσχην τῆς συνεδριάσεως. Οἱ δὲ πρῶτοι τῆς αὐτῆς ὑπάλληλοι ἐποιοῦν τὰς ἀρχαιοτάτας τῆς Μασσωνικῆς ἐταιρίας, καὶ αὕτη ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ὀδηγούμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως μὲ μὲγάλῃν παράτῃ καὶ ἐν μασσωνικῇ στολῇ ἔθεσε τὸν πρῶτον λίθον τῆς μνησῆς τοῦ Οὐεστμινστερου. Τὸ δὲ 1561 ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ' ἐξέδωκε διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἀπηγόρευσε τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐταιρίας μετὰ ταῦτα ὅμως ἐπέτρεψε πάλιν αὐτὰς πλὴν ἐκτοτε παρακμαζούσα ἤρχισε γὰ ἐλαττοῦται μέχρι τοῦ ἔτους 1719 ὅτε ἐκλεχθεὶς ἀρχηγὸς (GRAND MAITRE) Γεώργιος ὁ Παῖνος, ἔδωκε δυνάμεις εἰς τὴν ἐταιρίαν, συνέταξε νέους κανονισμοὺς, διοργάνωσε τὰς συνεδριάσεις, συνέλεξε δὲ κατὰ τὰ διάφορα μέρη ἀφορίωντα τὴν ἐταιρίαν χειρόγραφα, καὶ ἐνησχολήθη γὰ συντάξῃ ἐπὶ τῆς βίβου αὐτῶν τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἐταιρίας. Ἀλλὰ τινες τῶν λίαν ζηλωτῶν συνεταίρων νομισάντες ὅτι ἡ διατήρησις τῶν χειρογράφων ταύτων βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς ἐταιρίας, ὡς δυνάμενον γὰ φανερώσῃ τὰ ἀπόκρυφα αὐτῆς, ἔπεισαν τὸν ἀρχηγὸν γὰ ἐξερῆσθαι αὐτὰ καὶ οὕτω τῷ 1720 ἔπει τὰ παρέδωκε τῷ πυρὶ. Ἐντούτοις ἡ ἐταιρία ὀσημέραι ἐπακτείνετο διαδομένη εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ τὸ 1725 εἰσῆχθη ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δερβέντου Οὐατεράνοῦ ἐκλεχθέντος ἀρχηγῶ. Τούτων δὲ διεδέχθη τῷ 1735 ὁ Λόρδος Δ. Ἀρνοῦστερος, καὶ τούτων τὸ 1738 ὁ Λόρδος Ἀντίνου, ὃν διεδέχθησαν δύο ἔτεροι μέχρι τοῦ 1771 ὅτε ἐξελέχθη ἀνώτατος ἀρχὸν ὁ Λόρδος τῆς Χάστερς (DE CHASTERS). Μ' ἔλας τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ ἀπειλὰς τοῦ Παρλαμεντοῦ, ἡ ἐταιρία αὕτη διεδίδετο καθ' ἐκάστην καὶ ἐπακτείνετο οὐ μόνον εἰς

τους Παρισίους; αλλά και εις Άλην την Γαλλίαν, ώστε ενήθ το 1742 υπήρχον 22 μόνον λέσχη εντός των Παρισίων, κατά τας αρχάς της επαναστάσεως, ήρθοντο επέκεινα των 700, υπό την διάθεσιν της καλουμένης ή Μεγάλης Ανατολής (GRAND ORIENT). Διαρκούσης της επαναστάσεως οι εν Γαλλία φραμμάσινοι διέκοψαν τας συνεδριάσεις των, αλλά μετά την έγκαθίδρυσιν της αυτοκρατορίας επανέλαθον αυταί, και μάλιστα προσέεραν την ανωτάτην προεδρίαν προς τον Ναπολέοντα, οστις δέν εδέχθη μεν αυτήν δι' έκυστον, άλλ' ανέθεσεν εις τον αδελφόν του τον βασιλέα Άωσήρ.

Η εταιρία αυτή έμπεριέχει 33 βαθμών αξιώματα, και ως βασιλεύσει ο 33 ευστήθη υπό του Βασιλέως της Πρωσίας Φρειδερίκου του Β'.

Το καταστατικόν των φραμμάσινων κατά τον νέον κανονισμόν της Ανατολής έχει ως έρσης:

«Άρθ. 1. Το τάγμα των φραμμάσινων έχει σκοπόν την εξάσκησιν της αγαθοεργίας, την σπουδήν της καθόλου ηθικής, των επιστημών και τεχνών, και την άκτινιν όλων των αρετών.»

«Άρθ. 2. Σύγκειται δέ το τάγμα τούτο εξ ανδρών ελευθέρων, υποταγμένων εις τους νόμους, και συνεργουμένων εις σώματα κανονισμένα διά γενικών διατάξεων.»

Επιβάλλεται προς τούτους εις τὰ μέλη μεγίστη έγχευμία: έπομένως οι μεμνημένοι δίδουσι κατά την στιγμήν της εις το τάγμα κατατάξεως αυτών τον εξής όρκον:

«Θεε μέγιστε, του Σύμπαντος τέκτων, ο δημιουργήσας « τὰ πάντα διά της παντοδυναμίας σου, και διά της άπειρου σοφίας σου, κατατάξας αυτά εν μεγίστη άρμογία: ο προκίσεας τους ανθρώπους δι' ευχισθήτου καρδιας εν ή διεσπειρας τους σπόρους πασών των αρετών « να εκ της διαγωγής των ανθρώπων αυτών γενώνται « καρποι νοημοσύνης και ευσθείας. Σὺ ο Πανεύσπλαχνος όστις έκαμες να αισθανθη ο άνθρωπος την ής κοινωνίας ανάγκην, νεσον να παρευρεθής διά της άγίας χάριτός σου εν μέσω ήμών, και παραχώρησον εις έμέ τον (δείνα) την απαιτουμένην ικανότητα και τὰ άναγκαία μέσα προς εκπλήρωσιν του κοινωνικού χρέους, και των καθηκόντων και χρεών των νυν παρ' έμου άναδεχομένων, ή ση συνάξει και διά της άγίας προστασίας σου. Υπόσχομαι και όρκίζομαι ενώπιόν σου, ω Παντοκράτωρ Θεε, καθιστάμενος συγχρόνως υπεύθυνος ενώπιον της σεβαστής των φραμμάσινων αδελφότητος, δι' όσα νυν υπόσχομαι δηλονότι, ουδέποτε να φανερώσω εις τινα των βεβήλων τ' άπόκρυφα, μυστήρια, σύμβολα, σημεία, λέξεις, διδασκαλίας, δόγματα, τελετάς, και λοιπά της εταιρίας, τόσον τὰ εθιζόμενα εντός των λέσχων, καθώς και τὰ εκτός αυτών εν χρήσει. Απεναντίας, θέλω τηρήσει αυστηράν σιωπήν, διά του στόματος, διά της γραφής, διά των σημείων και χειρονομιών έπομένως ουδέποτε θέλω κάμνει χρήσιν της γλώσσης, των χαρακτήρων, συμβόλων ή ιερογλυφικών της εταιρίας, και ταύτα ου μόνον εν τη οικίαι, αλλά και γράφων, ή έγγραπτων επί λίθων, φυτών, μετάλλων, ή άλλων όλων ενι λόγω υπόσχομαι ουδέποτε να φανερώσω άμέσως ή έμμέσως τὰ άπόκρυφα της εταιρίας, α ήθελον νυν ή ακολουθως μοι γίνει γνωστό. Και ταύτα πάντα υπόσχομαι επί ποινη, εν περιπτώσει παραβάσεως, να μου καυτηριάσωσι τὰ χείλην πετυρακωμένου σιδήρου, να μου ακρωτηριάσωσι τας χείρας, να μου αποσπάσωσι την γλώσσαν, και να κρεμάσωσι το σώμα μου εν τινι φραμμάσινων λέσχην διαρκούσης ιεροπραξίας τινος προς αιώνίαν της πράξεώς μου αίσχυνην και προς παραδειγματισμόν των άλλων. μετά δε την ιεροπραξίαν να καύσωσι το πτώμα μου, την δε κόνιν αυτού να διανείμωσιν εις πάσας τας λέσχας της εταιρίας, όπως αφού ίδωσιν αυτήν και τρομάξωσιν άπαντες οι λοιποι συναδελφοι διασκορπισωσιν αυτήν εις τον άέρα, να τοιούτω τρόπω διατηρηθη φοβερά μήμη της προδοσίας μου υπ' όλων των συναδέλφων. Σὺ δε, δίκαιε Θεε, έσο μοι βοηθός μετά των έρων ευαγγελίων σου.»

Φέρει δέ ή εταιρία αυτή τὰ εξής συμβολικά ρητά. IN SILENTIO ET SPE FOR TITUDO NOSTRA (Εν σιωπή και έλπίδι ή ίσχύς ήμών). ET TENEBRAE TAM NOA COMPRENDERUNT. (Και σκοτία αυτό ου κατέλαβον).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφρ:—

Περι του κρητικου ζητήματος ουδέν καινόν. Ως ειπε πρό τινων ημερών πολιτικός άνήρ εκ των έχόντων ψήρον εν τοις ευρωπαϊκοις διαβουλίαις, αι δυνάμεις, πριν ή προθωσιν εις όριστικώτερον τι διάβημα, περιμένουσι να ιδωσι τί θα πράξωσιν αυτοι οι

Κρητες και εν θα δεχθώσι το φριμίαν, ή θ' αντιστάσι κατά της εφαρμογής του. Η έννοια της φράσεως ταύτης είναι σαφής, τα πρακτικά δέ πορίσματα δέον να εξαγάωσιν οι Κρητες και ή ελληνική κυβέρνησις.

Εκ της απόψεως ταύτης ενθαρόντικαι εινε αι δηλώσεις, ως έποηήσατο προς τινα άντιποκριτήν του «Ημ. Φύλλου» του Βερολίνου ανώτερος λειτουργός της ελληνικής κυβερνήσεως. Κατ' αυτόν, το κρητικόν ζήτημα δέν θα εξαφανισθη εκ του πολιτικού ορίζοντος, έρ' όσον δέν επέλθη διαρκής και εύρεστός διευθέτησις. Εάν ή Τουρκία δέν διαγράψη το φριμίαν, ή ελληνική κυβέρνησις θα πολιτευθη ως εν έτει 1866—1867 και θα επιτρέψη την ενεργειαν επαναστατικών κρητικών κομητάων εν Ελλάδι, τότε δε, ως εν έτει 1866, εκατοντάδες και χιλιάδες έθελοντων θα σύφρυσωσιν εις Κρήτην και ή θέσις αυτη των πραγμάτων θα συνεπιφέρη δεινότερας περιπλοκάς.

Μαδριτη 3.—Το ύπουργεον έδωκε την παραιτήσιν του. Η βασίλισσα ανέθεσεν εις τον κ. Σαράσταν να σχηματίση νέον ύπουργεον.

Ρώμη 3.—Ο βασιλεύς Ουμβέρτος έπεσεν εκ του ίππου. Η Α. Μ. δέν έτραυματίσθη.

Λονδίνον 4.—Ο λόρδος Σαλισβουρδ άναρρωχύνει αλλά μεγάλη προφύλαξις είναι αναγκαία.

Η Ίφλουέντζα εξαπλούται εις τας επαρχιακάς πόλεις εν Γερμανία Γαλλία και Αυστρία, όπου ελαττούται εν ταίς προτενούσαις.

Η αυτοκράτειρα Αύγουστα μήμη του αυτοκράτορος προσεβλήθη κακώς υπό της νόσου.

Η επιδημία αυξάνει εν Νέα Υόρκη, όπου ο αριθμός των θανάτων εινε υπερβολικός.

Ζανζιβάρ 6.—Ο ταγματάρχης Βίσιαν συνήψε πολύωρον μάχην και έλαβεν εξ έφρόδον και κατέστρεψε τὰ όχυνώματα του Βουναχάρι επαγωγών αυτώ πολλήν φθοράν. Οι Γερμανοι άπόλεσαν 15 άνδρας τραυματισθέντας. Ο Βουναχάρι ήδυνήθη να διαφύγη.

Λονδίνον 7.—Ο Χρόνος λέγει ότι ο Λόρδος Σαλισβουρδ εν διακοινώσει προς την Πορτογαλίαν άπειλει διά της άμέσου διακοπής των διπλωματικών σχέσεων και μάλιστα διά δραστικώτερον μέτρων αν μή ή Πορτογαλία δώση ταχέαν ικανοποίησιν διά τας πράξεις του ταγματάρχου Σέρπα Πίτο.

Επισήμως άγγέλλεται ότι ή Βασίλισσα ει και δύναται άριστα να εκπληροί τὰ βασιλικά της καθήκοντα πάσχει εκ ρευματισμών και έπομένως δέν δύναται να υποβληθη εις τον κόπον του ναυολέη αυτοπροσώπως την κοινοβουλευτικήν σύνοδον. Το δημ. συμβούλιον του Δουβλίνου υπέριψε διά μεγάλης πλειοψηφίας την πρότασιν να προσκληθη ή Βασίλισσα να έλθη εις Δουβλίνον όπως εγκαινιάση το Μουσείον. Οι έθνικοι φοβούνται μή ή προσχώρησις θεωρηθη πολιτική δήλωσις θέτουσα την ενεργειαν υπό την προστασίαν μισητης κυβερνήσεως.

Παρίσιοι 31.—Θάνατοι εν Παρισίοις επιπλασιάζθησαν, ενεκα της ινφλουέντζας.

Τουρίνον 31.—Εν γεύματι ο ύπουργός των ναυτικών εξέφρασε την εύχην, να εξακολουθούσης της βελτιώσεως της καταστάσεως της Ευρώπης επιτραπη ή Ιταλία να ελαττώση τὰ βάρη αυτής και να αφιερωθη εις τὰ κοινωνικά ζητήματα.

Επέρανε λέγων, ότι ή Ιταλία επιθυμει να διατελη εν ειρήνη προς πάντας.

Παρίσιοι 31.—Η Ίφλουέντζα δέν περιόριζεται. Τὰ νοσοκομεία δέν επαρκουσιν. Οι θάνατοι πολλαπλασιάζονται.

Βερολίνον 31.—Η ινφλουέντζα εξαπλούται εις όλην την Γερμανίαν και την Αυστρι-

αν. Γίνονται πολλοι θάνατοι, ενεκα περιπνευμοϊκων περιπλοκων.

Λύσις του 19 αινίγματος Μ5—55. Αυτήρη ή δεσποινίς Αικατερίνη Χ. Παυλίδου Ν. Κορταλής. Α. Αντωνιάδης εκ Λευκωσίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 20ον.

Είμαι επίτροπος του ήλιου
Επί της σφαίρας της υδρογειου
Είμαι μονάρχης ενθρονισμένος
Με λαμπρόν ζέμμα σεφνωμένος,
Είμαι πικρότατος των πικρών σφν
Γνωρίζω πλήθος των μουσικών σου,
Με όλον ότι με καταθλίβεις
Μ' άγνωμοσύνην με ανταμείβεις
Μ' όλον τον θρόνον και την εσλήν μου
Πολλάκις τέμνεις την κερλήν μου.
Αν και άμέσως γεννάται άλλη,
Η χείρ σου δ' αυθη την καταβάλλει.
Τι φλόγα τρέφω εις την καρδίαν
Διά τοσαύτην άχρησίαν!
Διδ και τήκομαι και χυνούμαι
Και κατ' όλίγον άπονεκρούμαι.
Πολλάκις πίπτω πρό των ποδών μου
Κι' άμέσως βρίσκω τον θάνατόν μου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 14ον.

Η ποσότης 2500 γρ. διηρέθη εις δύο άνισα μέρη και ετοκίσθη, του μικρότερου ποσού τοκισθέντος προς δύο τοις εκατόν περισσότερο του μεγαλύτερου. Ο επί δύο εκατόν τόκος του μεγαλύτερου ποσού αυξηθείς μετά ταύτα κατά εν τοις εκατόν (10%) και ο του μικρότερου ελαττωθείς κατά 10% έδωκαν όλικόν τόκον κατά εν τέταρτον της αξίας αυτού περισσότερο του πρώτου. Άλλ' εν πάλιν ο επί των εκατόν τόκος του μεγαλύτερου ποσού ηύξανε τόσον (κατά 10%) ζωίς να ύποση ή του μικρότερου ποσού ελαττωθίη τινα, τότε ο όλικός τόκος και των δύο μερών θα υπερέβαινε τον πρώτον όλικόν τόκον κατά εν τρίτον της αξίας αυτού. Ποτα εινε τα τοκισθέντα ποσά και προς ποσα τοις εκατόν έκάτερον ετοκίσθη;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλά	:	170—200
δευτέρας ποιότη.	»	150—165
» ζυγισμένα	»	80—120
ρακή σούμα 19 βαθ. ή όκ. παρ.	»	50—60
σταφίδες ξηραίν.	»	52—55
σταφίδες βρασταί	»	42—45
άλευρα της Ανατολής ο σάκκος γρ.	»	115—120
σίτος το κοιλόν γρ.	»	18—20
κριθή	»	9—12
χαρούπια εις τας αποθήκας	»	90—92
το χαλεπικόν καντάρι.	»	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο υποφαινόμενος είδοποιώ τους συμπατριώτας μου Κυπρίους τους έχοντας σχέσεις με την Άλεξάνδρειαν και όλην την Αίγυπτον ως και τους λιμένες, οτινες εινε εις το δρομολόγιον Άλεξάνδρειας, ότι αναλαμβάνω να έκτελώ δι' όλα τὰ μέρη ταύτα διαφόρους παραγγελίας, να δέχωμαι άμειν άτια και επιστολάς εξ όσων χωριών δέν υπάρχει ταχυδρομείον, τας όποιας αναλαμβάνω έγώ να παραδώσω και να έκτελέσω, ταξειδεύων τακτικώς προς ταύτο εις τὰ διάφορα αυτὰ μέρη, και επιστολάς δε μέσον ταχυδρομείου να σέλλω εντεύθεν και λαμβάνω εκείθεν, όπως παραδώσω εις τον προς δν όρον των, υποσχομένος να έκτελώ ταύτα μετά πάσης προθυμίας και άκοιθείας.
Ο θέλων περισσότερας πληροφορίας δύναται να ζητήση ταιαύτας παρα του κ. Πέτρου Χ' Καραλαμπου όδός Βικτωρίας.
Λεμεσώ 1 Ιουνίου 1889.
Σταύρος Ματείδης.